

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-388/19 - 1

Kohtuasi C-388/19

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

17. mai 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

30. aprill 2019

Kaebaja:

MK

Vastustaja:

Autoridade Tributária e Aduaneira

Vahekohtu otsus

Eelotsusemenetlus

1. Kohtuvaidluse taust

Kaebaja MK, abielus, maksumaksja reg nr [...], elukoht Pariis, [...], Prantsusmaa, kelle kohalik maksuameti esindus (Serviço de Finanças Local, SLF) on Coimbra SLF 2, taotleb [...] vahekohtu moodustamist.

Kaebaja palub:

- a) tunnistada õigusvastaseks ja järelikult tühistada 5. juuli 2018. aasta füüsilise isiku tulumaksu (*imposto sobre o rendimento das pessoas singulares*; edaspidi „füüsilise isiku tulumaks“) nõue nr [...] summas 24 654,22 eurot;

- b) anda korraldus alusetult tasatud nimetatud maksusumma tagastada;
- c) anda vastavalt üldise maksuseaduse (Lei Geral Tributária, edaspidi „LGT“) artiklitele 43 ja 100 ning maksumenetluse ja maksuvaidluste lahendamise seadustiku (Código de Procedimento e de Processo Tributário, edaspidi „CPPT“) artiklile 61 Autoridade Tributária e Aduaneirale (maksu- ja tolliamet) korraldus maksta viivitusintressi, mis koguneb kuni vastava kreditarve väljastamiseni ja menetlemiseni.

Vastustaja on AUTORIDADE TRIBUTÁRIA E ADUANEIRA (maksu- ja tolliamet).

[...] vahekohus – kuhu kuulub ainult üks liige – asutati nõuetekohaselt 11. veebruaril 2019 ja see on selles küsimuses pädev.

Pooled on nõuetekohaselt esindatud ning neil on juriidilise isiku staatus, õigus- ja teovõime ning kaebeõigus.

Maksu- ja tolliamet, keda teavitati 12. veebruaril 2019, vastas 18. märtsil 2019, väites, et 31. detsembri 2007. aasta seadusega nr 67-A/2007 muudetud redaktsioonis füüsilise isiku tulumaksu seadustiku (Código do IRS, edaspidi „tulumaksuseadustik“) artikliga 72 loodi uus õiguslik raamistik, mida ei ole Euroopa Liidu Kohus veel analüüsinud, et kontrollida selle kooskõla liidu õigusega, kuna Euroopa Kohtu enda otsus kohtuasjas C-443/06 on tehtud 11. oktoobril 2007, ja kuigi selle kohtuotsusega tunnistati tol ajal mitteresidentide kinnisvaratulu maksustamise alal Portugalis kehtinud kord, mis oli ette nähtud tulumaksuseadustiku artikli 72 lõikes 1 ja artikli 43 lõikes 2, liidu õigusega vastuolus olevaks, ei ole see kohtuotsus enam aktuaalne, arvestades eespool nimetatud muudatusi, mis on tulumaksuseadustiku artiklisse 72 tehtud 31. detsembri 2007. aasta seadusega nr 67/2007, nii et see artikkel on EÜ artikliga 56 vastavuses.

Lisaks väidab vastustaja, et praegu kehtiv õigusraamistik näeb ette kaks alternatiivset võimalust:

1. Käesolevas kohtuasjas kaebuse esitanud maksukohustuslase maksustamine valikvariandina maksumääras, mis oleks tema suhtes kohaldatav vastavalt tulumaksuseadustiku artikli 68 lõikes 1 esitatud tabelile, koostoimes artikli 42 lõikega 3;

2. Maksustamine valikvariandina (nagu pealegi märkis kaebaja) erimaksumääras 28% vastavalt tulumaksuseadustiku artikli 72 lõike 1 punktile a, kohaldamata 50% maksuvähendust vastavalt artikli 43 lõikele 2 ja millega temalt nõuti sel viisil võlgnetavat füüsilise isiku tulumaksu.

Vastustaja teeb seepärast ettepaneku, et kohane oleks käesolev vahekohtumenetlus peatada ja esitada Euroopa Liidu Kohtule

eelotsusetaotlus vastavalt eelotsusemehhanismile (ELTL artikkel 267), mis on Portugali riigile siduv.

Vastustaja ettepanekust teatati kaebajale vastava võistleva menetluse eesmärgil.

Kaebaja väitis 11. aprillil 2019, et seda küsimust on riigisisestes kohtutes juba analüüsitud, viidates järgmistele kohtuasjadele:

a) 5. juuli 2012. aasta kohtuasi nr 45/2012-T, mis lahendati CAAD (haldusvaidluste arbitraažikeskus) raames Euroopa Liidu Kohtu 18. märtsi 2010. aasta otsuse¹ alusel kohtuasjas C-440/08 ja milles kopeeriti osa nimetatud kohtuotsusest, mida osundatakse järgmises väljavõttes:

„Euroopa Liidu Kohus otsustas niimoodi ([...] viidatud kohtuotsuses) olukorras, mis oli selgelt paralleelne, ainsa erinevusega, et selles kohtuasjas oli küsimus [ELTL] artikli 49, mitte [ELTL] artikli 63 rikkumises.

Euroopa Kohus rõhutab, et „samastamise võimalus võimaldab [...] mitteresidentist maksumaksjal [...] valida diskrimineeriva ja väidetavalt mittediskrimineeriva maksustamiskorra vahel“, märkides, et see valik ei välista esimese sellise maksustamiskorra diskrimineerivat mõju“.

Seejärel märgib Euroopa Liidu Kohus, et esineb paradoks:

„[...] kui nõustuda viidatud valikuga kaasneva sellise mõjuga, tähendaks see [...], et kinnitatakse maksustamiskord, mis iseenesest rikub oma diskrimineeriva laadi tõttu ELTL artiklit 49“.

Euroopa Liidu Kohus järeldab, et aluslepinguga:

„[...] on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille sellise maksusoodustuse korral [...] on diskrimineerivad tagajärjed mitteresidentist maksumaksjatele, kuigi nimetatud maksumaksjad võivad kõnealuse maksusoodustuse puhul valida residentist maksumaksjatele kohaldatava korra“.

Kaebaja tunnistab siiski järgmist:

– On selge, et eespool viidatud ELi kohtupraktikast, eelkõige kohtuotsusest *Hollmann*² tulenevad tagajärjed toovad kaasa Portugali mitteresidentide, kes

¹ Selle kohtuasja ese oli (kokkuvõttes) residentidest füüsilisest isikust ettevõtjatele võimaldatud mahaarvamist käsitleva õigusakti diferentseeritud kohaldamine mitteresidentidele kohaldatavast õigusaktist erinevalt, nii et mitteresidentid ei või arvesse võtta teises liikmesriigis töötatud töötunde [...] – milles ei ole paralleelsust käesolevas kohtuasjas vaidlusaluse olukorraga, kus analüüsitakse mitteresidentide õigust valida maksustamiskord, mida kohaldatakse residentidele.

² Samuti tuleb märkida, et muudatused, mille tegi maksu- ja tolliamet (sel ajal DGCI) 31. detsembri 2007. aasta seadusega nr 67-A/2007 tulumaksuseadustikku residentide ja

elavad Euroopa Liidus, kinnisvaratulu soodsama maksustamise kui residentide puhul, kuna esimestele – lisaks sellele, et neile võimaldatakse samamoodi füüsilise isiku tulumaksuga maksustatava summa vähendamist 50% – kohaldatakse ühtset maksumäära 25%, mis on enamikul juhtudel madalam kui vastav – progressiivne – maksumäär, mida kohaldatakse tulumaksuseadustiku artikli 68 lõikes 1 ette nähtud tabeli järgi residentidele, millele lisandub asjaolu, et residendid peavad maksustatava summa hulka arvestama kõik oma tulud.

Kaebaja viitab ka Tribunal Arbitrali (vahekohus) otsusele kohtuasjas nr 127/2012-T, milles tuvastati [...], et tulumaksuseadustiku artikli 43 lõige 2 „*ei ole vastavuses ühenduse õigusega, mille hulka kuulub ühenduse kohtupraktika, ega Portugali kohtupraktikaga*“.³

Kaebaja viitab ka 27. juuli 2016. aasta kohtuasjale nr 748/2015-T, milles järeldati ühenduse õiguse rikkumist seetõttu, et tulumaksuseadustiku artikli 43 lõige 2 on selle õigusega vastuolus ja väidetavalt rikub kapitali vaba liikumist.⁴

Lõpuks viitab kaebaja otsuse esemele Supremo Tribunal Administrativo (Portugali kõrgeim halduskohus) 22. märtsi 2011. aasta kohtuotsuses, mis tehti 22. märtsi 2011. aasta kohtuasjas nr 1013/10 [...] järgmiselt:

„Teisest küljest on tuvastatud, et seadusandja püüab 31. detsembri 2008. aasta seadusega nr 67-A/2007 (2008. aasta riigieelarve) vältida seda ühenduses ja Euroopa majanduspiirkonnas elavate ja Portugalis kinnisvaratulu teenivate mitteresidentide soodsat kohtlemist, võimaldades neil valida selle tulu maksustamise Portugalis residentidele kohaldatavate tingimustega sarnastel tingimustel (vt tulumaksuseadustiku artiklile 72 selle lõigetes 7 ja 8 lisatud tekst, mis on 23. septembri 2009. aasta dekreetseadusega nr 240/09 nummerduse muutmise tulemusel praegu lõiked 8 ja 9).

Sellest ei saa siiski teha mingeid järeldusi käesoleva kohtuasja jaoks, sest maksunõude esitas maksumaksjate deklaratsiooni alusel maksuhaldur [Administração Fiscal] maksu kohta, mida ta pidas võlgnetavaks (nagu see on teisest küljest alati füüsilise isiku tulumaksu puhul): mitteresidentide jaoks ette nähtud maksumääras (25% vastavalt tulumaksuseadustiku artikli 72 lõikele 1) ja kohaldades seda teenitud kapitalitulu kogusummale, mitte ainult 50% sellest summast (tulumaksuseadustiku artikli 43 lõige 2), minnes seega mööda ühenduse kohtupraktikast ja selle kõrgeima kohtu

mitteresidentide maksustamiskorras diskrimineerimise kõrvaldamiseks kinnisvaratulu maksustamisel, on eespool viidatud kohtuotsusest Holmann hilisemad.

³ Tuleb ühtlasi rõhutada, et erinevalt käesolevast kohtuotsusest ei valinud mitteresidentist maksukohustuslane kohtuasjas, milles tehti viidatud kohtuotsus, ühtegi maksustamiskorda.

⁴ Tuleb lisaks märkida, et selles kohtuasjas oli maksukohustuslane märkinud oma tuludeklaratsiooni vormil 3 ainult, et ta ei ole Portugali resident, mis käesolevas kohtuasjas nii ei ole.

praktikast, mis järgis sama joont (vt 16. jaanuari 2008. aasta kohtuotsus [...] nr 439/06) selle kohta, et see õigusnorm on selliselt kohaldades vastuolus (tol ajal kehtinud) EÜ asutamislepingu artikliga 56 (nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 63), tekitades sellega riski, et vaidlustatud maksunõue tühistatakse kapitalikasumi selle osa ulatuses, nagu tegelikult juhtuski, arvestades ühenduse õiguse ülimuslikkust“,

*kohtuotsus kättesaadav aadressil:
http://www.dgsi.pt/jsta.nsf/35fbbb22e1bb1e680236f8e003ea931/5942b010aec666d280237862003e595e?OpenDocument&ExpandSection=#_Section1*

Tuleb märkida, et STA – Supremo Tribunal Administrativo (Portugali kõrgeim halduskohus) – 16. jaanuari 2008. aasta kohtuotsuses kohtuasjas nr 0439/06 järgiti Euroopa Liidu Kohtu kohtuotsuse arutluskäiku, sest sel ajal ei olnud viidatud 31. detsembri 2007. aasta seadusega tehtud muudatused veel jõustunud.

2. Faktilised asjaolud

2.1. Tõendatud faktilised asjaolud

- a) Kaebaja on maksuresident Pariisis, Prantsusmaal, [...], ja tema kohalik maksuameti esindus on Serviço Local de Finanças de Coimbra 2 (kohalik maksuameti esindus Coimbra 2) [...].
- b) Kaebaja ostis 17. jaanuaril 2002 [...] asuva, [...] piirkonna kinnistusregistrisse kantud kinnisasja C-tähega tähistatud üksuse summaga 79 807,66 eurot, mille pealt ta tasus varaliste õiguste ülemineku maksu.
- c) Vastavalt asjaomasele maksudeklaratsioonile märgistas kaebaja selle esiküljel tabeli 8B lahtri 4 (mis vastab „mitteresidendile“, lahtri 6 (mis vastab „ELi riigi resident“) ja lahtri 7 (valides mitteresidentidele kohaldatava maksustamise), välistades lahtri 9 variandi (maksustamine vastavalt tulumaksuseadustiku artiklis 68 ette nähtud üldistele maksumääradele) ja lahtri 10 variandi (residentidele kohaldatavate õigusnormide valimine).
- d) Ta esitas nõuetekohaselt oma füüsilise isiku tuludeklaratsiooni vormi 3 majandusaasta 2017 kohta interneti teel, olles märkinud Lisas G (Kapitalitulu ja muu vara suurenemine) elamu ostusumma ja müügisumma ja vastavad aastad ning ostu- ja müügikulud ja -maksumuse.
- e) Maksu- ja tolliamet esitas füüsilise isiku tulumaksu nõude nr [...] 5. juulil 2018 summas 24 654,22 eurot, kohaldades teenitud kinnisvaratulule erimaksumäära 28%, välistades seega 50% kapitalitulust, mis on kohaldatav residentidest maksukohustuslastele.

- f) Kaebaja vaidlustas nimetatud maksunõude 30. novembril 2018 CAADis – Centro de Arbitragem Administrativa – (haldusvaidluste arbitraažikeskus), leides, et maksunõue on tema negatiivse diskrimineerimise tõttu võrreldes residentidest maksukohustuslastega õigusvastane, ja väitis, et see olukord kujutab endast Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 63 lõikes 1 ette nähtud kapitali vaba liikumise piiramist.

[...]

[...]

3. Kinnisvaratulu maksustamist käsitlevate Portugali õigusnormide liidu õigusega vastuolu küsimus

3.1 Portugalis Euroopa Liidu residentide teenitud kinnisvaratulu maksustamisel kehtivad õigusnormid on järgmised:

a) **Õiguslik raamistik** – Tulumaksuseadustiku artiklisse 72 tehtud muudatused:

a.1- 31. detsembril 2007 kehtinud redaktsioon, mis anti 30. detsembri 2004. aasta seadusega nr 55.º-B/2004:

„Artikkel 72

Erimaksumäärad

1. *Portugali territooriumil mitteresidentide teenitud kapitalitulu ja muu tulu, mida ei saa kirjendada püsiva tegevuskoha arvele nimetatud territooriumil ja mille suhtes ei kohaldata kinnipeetavat maksu, maksustatakse erimaksumääras 25% või, kinnisvaratulu puhul, 15%, ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist.*

2. *Portugali territooriumil mitteresidentide teenitud tulu, mida ei saa kirjendada nimetatud territooriumil asuva püsiva tegevuskoha arvele, maksustatakse maksumääras 25%;*

3. [...]

4. *Artikli 10 lõike 1 punktides b, e, f ja g ette nähtud tehingutest tulenevat kapitalitulu ja kapitalikahjumi vahelist positiivset saldot maksustatakse maksumääras 10%⁵.“*

⁵ See muudatus tehti 7. novembri 2005. aasta dekreetseadusega nr 199/2005 seadusandliku loa raames, mis anti 29. juuli 2005. aasta seaduse nr 39-A/2005 artiklis 4, ja kooskõlas põhiseaduse artikli 198 lõike 1 punktidega a ja b.

a.2- 31. detsembri 2007. aasta seadusega nr 67-A/2007, mis jõustus 1. jaanuaril 2008, antud redaktsioon:

„Artikkel 72

Erimaksumäärad

1. *Portugali territooriumil mitteresidentide teenitud kapitalitulu ja muu tulu, mida ei saa kirjendada püsiva tegevuskoha arvele nimetatud territooriumil ja mille suhtes ei kohaldata kinnipeetavat maksu, maksustatakse erimaksumääras 25% või, kinnisvaratulu puhul, 15%, ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist.*

2. *Portugali territooriumil mitteresidentide teenitud tulu, mida ei saa kirjendada nimetatud territooriumil asuva püsiva tegevuskoha arvele, maksustatakse maksumääras 25%;*

3. *[...]*

4. *Artikli 10 lõike 1 punktides b, e, f ja g ette nähtud tehingutest tulenevat kapitalitulu ja kapitalikahjumi vahelist positiivset saldod maksustatakse maksumääras 10%.*

5. *[...]*

6. *[...]*

7. *Euroopa Liidu teise liikmesriigi või Euroopa Majanduspiirkonna riigi residendid võivad, tingimusel et viimati nimetatud juhul toimub maksualane teabevahetus, valida lõigetes 1 ja 2 osutatud tulu suhtes selle tulu maksustamise maksumääras, mis oleks vastavalt artikli 68 lõikes 1 esitatud tabelile kohaldatav juhul, kui selle tulu oleksid teeninud residendid Portugali territooriumil.*

8. *Eelmises lõikes nimetatud maksumäära kindlaksmääramiseks võetakse arvesse kõiki tulusid, kaasa arvatud väljaspool nimetatud territooriumi teenitud tulusid, samadel tingimustel, mida kohaldatakse residentidele.*

a.3- 31. detsembri 2014. aasta seadusega nr 82-E/2007, mis jõustus 1. jaanuaril 2015, antud redaktsioon:

7. *(Kehtetuks tunnistatud)*

8. *[...]*

9. *Euroopa Liidu teise liikmesriigi või Euroopa Majanduspiirkonna riigi residendid võivad, tingimusel et viimati nimetatud juhul toimub maksualane teabevahetus, valida lõike 1 punktides a ja b ning lõikes 2 osutatud tulu suhtes selle tulu maksustamise maksumääras, mis oleks vastavalt artikli 68*

lõikes 1 esitatud tabelile kohaldatav juhul, kui selle tulu oleksid teeninud residentid Portugali territooriumil.

10. Eelmises lõikes nimetatud maksumäära kindlaksmääramiseks võetakse arvesse kõiki tulusid, kaasa arvatud väljaspool nimetatud territooriumi teenitud tulused, samadel tingimustel, mida kohaldatakse residentidele.

11. [...]

12. [...]“

a.4) Käesolevas kohtuasjas vaidlusaluses olukorras kohaldatav 28. detsembri 2016. aasta seadusega nr 42/2016 (OE/2013) tulumaksuseadustiku artikli 43 lõikele 2 antud redaktsioon:

Artikkel 43

Kapitalitulu

1. Kapitalituluks kvalifitseeritud tulud vastavad vahesummale, mis saadakse vastavalt järgnevatele artiklitele kindlaks määratud sama aasta kapitalitulude ja -kulude kompenseerimise tulemusel.

2. Eelmises lõikes seoses artikli 10 lõike 1 punktides a⁶, c ja d ette nähtud vara üleandmistega residentide poolt nimetatud saldod, olgu see positiivne või negatiivne, võetakse arvesse ainult 50% ulatuses selle väärtusest.

[...]

b) Muudatus deklaratsioonivormides – Füüsilise isiku tuludeklaratsiooni Vormi 3, mis kehtib alates 2009. aastast (2008. aastal ja järgnevatel majandusaastatel teenitud tulu kohta), tehtud muudatused, mida on nimetatud tuludeklaratsiooni artiklis 57, mille vormi kasutas kaebaja oma 2017. eelarveaasta kohta esitatud deklaratsioonis:

b.1 - Deklaratsiooni esikülj – Tabel 8 B:

Lahter 4 - Mitteresidentid (kaebaja märgistatud)

Lahter 6 - Elukoht ELi või EMP riigis (selles on märgitud kood 250 – Prantsusmaa kohta)

Lahter 7 - Kaebaja valib maksustamise üldise korra järgi (kuna ta on Euroopa Liidu või Euroopa Majanduspiirkonna resident)

⁶ Selle seadustiku artikli 10 lõike 1 punkt a on sõnastatud järgmiselt:

„a) asjaõiguste tasu eest üleminekust ja isikliku vara kasutamisest ettevõtlus- ja kutsetegevuses, mida teostab vara omanik isiklikult“.

Lahter 10 - Maksustamise valik residentidele kohaldatavate õigusnormide järgi (tulumaksuseadustiku artikkel 17 - A) – Seda kaebaja ei märgistanud.

On selge, et EÜ artiklis 56 (nüüd ELTL artikkel 63) keelatakse kõik kapitali liikumise piirangud mitte ainult liikmesriikide vahel, vaid ka liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel.

Ühtlasi tuleb lähtuda kohtupraktikast, mis tuleneb Euroopa Liidu Kohtu 11. oktoobri 2007. aasta kohtuotsusest, mis tehti kohtuasjas C-443/06 (Hollmann) ja milles tuvastati:

„EÜ artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid nagu põhikohtuasjas⁷, mis näevad ette liikmesriigis, antud juhul Portugalis, asuva kinnisasja võõrandamisel teenitud tulu maksustamise kõrgema maksuga siis, kui võõrandaja on teise liikmesriigi resident, võrreldes maksuga, mida kohaldatakse sama liiki tehingu korral selle riigi residentide teenitud tulule, kus see kinnisasi asub.“

Äsja osundatud kohtuotsusele vaatamata kahtleb see Tribunal Arbitral (vahekohus) jätkuvalt, kas käesolevas kohtuasjas vaidlusalust olukorda saab täielikult võrrelda kohtuasja C-443/06 olukorraga, sest praegu kehtivad õigusnormid ei ole enam samad, mis kehtisid sel ajal, kuna nüüd on liikmesriikide residentidel lubatud vaidlusalust ebavõrdset kohtlemist vältida, kui ta valib residendina kohtlemise, ühes kõigi seadusest tulenevate tagajärgedega, residentidele kohaldatavate õigusnormidega võrdsetel tingimustel.

7. Resolutsioon

Eespool öeldut arvestades ja täpsemalt seetõttu, et Euroopa Liidu residentide poolt Portugalis teenitud kapitalitulu maksustamise alal praegu kehtiv Portugali õiguslik ja maksualane raamistik, samuti vastavate deklaratsioonide esitamise kohustus, ei ole pärast eespool nimetatud muudatuste tegemist, eelkõige pärast 31. detsembri 2007. aasta seadusega nr 67-A/2007 tulumaksuseadustiku artiklisse 72 lõigete 7 ja 8 (nüüd lõiked 9 ja 10) lisamist enam samad, mis kehtisid – kaebaja viidatud – Euroopa Liidu Kohtu 11. novembri 2007. aasta otsuse kohtuasjas C-443/06 (Hollmann) tegemise ajal,

otsustab see Tribunal Arbitral (vahekohus):

1. Esitada Euroopa Liidu Kohtule vastavalt ELTL artikli 267 punktile a järgmine eelotsuse küsimus, mis on vajalik käesolevas kohtuasjas otsuse tegemiseks:

⁷ Tegemist on riigi maksuameti kaebusega samasuguses küsimuses, mis on tõstatatud käesolevas kohtuasjas, aga viimasest erinevalt ajaliselt enne 31. detsembri 2007. aasta seadusega 67-A/2007 (seadus OE/2008) tulumaksuseadustiku artiklisse 72 tehtud muudatusi.

Küsimus:

Kas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 12, 56, 57 ja 58 [nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 18, 63, 64 ja 65] sätteid tuleb koostoimes tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm, nagu on vaidluse all käesolevas kohtuasjas (30. novembri 1988. aasta dekreetseadusega nr 442-A/88 heaks kiidetud tulumaksuseadustiku artikli 43 lõige 2 sellele 27. detsembri 2001. aasta seadusega nr 109-B/2001 antud redaktsioonis), 31. detsembri 2007. aasta seadusega nr 67-A/2007 tulumaksuseadustiku artiklisse 72 lõigete 7 ja 8 (nüüd lõiked 9 ja 10) lisamisega tehtud muudatustega, mille eesmärk on võimaldada, et liikmesriigis (Portugal) asuva kinnisvara müügist teise Euroopa Liidu liikmesriigi (Prantsusmaa) residentide poolt teenitud kapitalitulu ei maksustataks **valikvõimalusena** suurema maksuga kui see, mida kohaldataks sama tüüpi tehingu puhul kinnisvara asukohariigi residentide teenitud kapitalitulu suhtes?

[...]

Lissabon, 30. aprill 2019

Vahekohtunik

(José Rodrigo de Castro)

[...][...]